

rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

Ročník XXVIII., číslo 9.

září 2022

Obsah: J.Deml,Narození P.Marie, Nicotné kořeny rozkolu, Profily svatých, J.Zahradníček,Otázky, V.Messori,Mariánské zázraky na Východě, Nep.Srdce zvítězí, TB, Neomezené možnosti lidstva v Kristu, „Královna v nebi korunovaná, Brněnská akad. duch. života ctih.Patrika Kužely

NAROZENÍ PANNY MARIE

Prameny života na této zemi tak jako počátky kosmu zastřeny jsou tajemstvím. Kdysi se věřilo, že se každý člověk rodí pod nějakou hvězdou a co je komu souzeno, že tomu neujde. V pohádkách nad kolébkou dítěte stály sudičky a určovaly novorozenci nejen délku, nýbrž i způsob života. Bylo to vždy proroctví do minulosti, byl to výplod poesie, která tak ráda čas a jeho události ztělesňuje, tvoří z nich nové obrazy a staví je do nových perspektiv. Takové poznání stačilo dětem a primitivním národům. Život je nesmírně složitější a nevýslovně závažnější.

Evangelium nám vypočítává obšrný rodokmen Panny Marie až do sv. „JOSEFA, MUŽE MARIE, Z NÍŽTO SE NARODIL JEŽÍŠ, JENŽ SLOVĚ KRISTUS“. Čtyřicet těchto jmen není jenom výpočtem, nýbrž zároveň historií. Jsou to milníky na cestě dlouhými staletími, tito předkové Marie sami tvoří cestu z pravěkých pouští a neznámými krajinami až k tomu, který řekl: „Já jsem cesta.“

Oni věděli, proč žijí, oni věděli, kam jdou, neboť věřili. Sami si život nedali, ale zařídili si jej podle boha. „bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka, přicházejícího na tento svět“ (Jan 1, 9). Platí-li to o každém, jak hluboce a široce a silně to platí o předcích svaté Panny! A jak teprve o Ní samé, která byla lampou i olejem, nositelkou i životelkou tohoto Světla! Bylo Světlo pravé, které osvěcuje každého člověka, přicházejícího na tento svět. Nikdo není z tohoto světla vyloučen, nikomu nebylo ode-přeno, nikdo nemá výmluvy, nikdo nemůže říci: Já za to nemohu! Leda bys obviňoval svého otce

nebo někoho ze svých předků. Nebo někoho ze svých současníků. To však se netýká podstaty věci, to není řešení, neboť kdyby ten Fares a Esron a Obed a Joram a Eliud ukazovali na jiné a neřídili se Světlem, které bylo dáno jim, a kdyby byli poslouchali osudu a sami žádného netvořili, byli by vypadli z řady těch, kteří na zemi připravovali a životem svým zvěstovali příchod Spravedlivého.

Milosrdenství, soucit a láska není všechno. Kdo čteš, rozuměj! Slovo Kristovo: „hledejte nejprve království Boží a spravedlnosti jeho a všechno ostatní bude vám přidáno.“ Důraz se tu klade na SPRAVEDLNOST. Láska je nemožná bez spravedlnosti, také soucit a milosrdenství není možné bez spravedlnosti. Neboť spravedlnost předpokládá zákon, ona do celé větrné růže volá a křičí po zákonu, tak jak po něm volá „Světlo pravé, které osvětluje každého člověka, přicházejícího na tento svět“. Bez řádu a pravidel není vědy, bez kázně a poddanosti ne-lze si představit občana, bez dogmatu náboženství, a radost a život bez pravdy věčné, bez Krista, jenž sám je tím královstvím Božím, neboť skrze Něho a pro Něho všechny bytosti a světy učiněny jsou.

Dnešní evangelium nám vypočítává obširný rodokmen Panny Marie až do sv. „Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš, jenž se nazývá KRISTUS“. Čtyřicet těchto jmen není jenom výčtem, nýbrž zároveň historií. Jsou to milníky na cestě dlouhými staletími, tito předkové Marie sami tvoří cestu z pravěkých pouští a neznámými krajinami až k tomu, který řekl: „Já jsem cesta.“

Oni věděli, proč žijí, oni věděli, kam jdou, neboť věřili. Sami si život nedali, ale zařídili si jej podle Boha. „bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka, přicházejícího na tento svět“ (Jan 1, 9). Platí-li to o každém, jak hluboce a široce a silně to platí o předcích svaté Panny! A jak teprve o Ní samé, která byla lampou i olejem, nositelkou i životelkou tohoto Světla! Bylo Světlo pravé, které osvětluje každého člověka, přicházejícího na tento svět. Nikdo není z tohoto světla vyloučen, nikomu nebylo odepřeno, nikdo nemá výmluvy, nikdo nemůže říci: Já za to nemohu! Leda bys obviňoval svého otce nebo někoho ze svých předků. Nebo někoho ze svých současníků. To však hrabata Mitrovští mají prý ve svém znaku heslo: Věčný, protože čistý. Není to nepravda, neboť toto heslo možno čisti i ve znaku Panny Marie, a Sibylly, vestálky a teosofové také se ho dovolávají, ale to není pravda všechna. Svátá Církev má v litaních pro Pannu Marii sedm a čtyřicet oslovení, a mezi nimi: Matko nejčistší, Matko nejčistotnější, Matko neporušená, Matko neposkvrněná, Královno panen a Královno bez poskvrny hříchu prvotního počatá - ale nezapomínejme, že v těchto vzýváních je také Věž ze slonové kosti a Panna Mocná, Panna nejmoudřejší a Stolice Moudrosti a Královna proroků, apoštolů, mučedníků, vyznavačů a Zrcadlo spravedlnosti. Zrcadlo spravedlnosti učiněna je podívanou Bohu i andělům i lidem.

Chléb má kůrku, tělo kosti, křesťanství spravedlnost. Zrcadlo Spravedlnosti, Panna Maria konala spravedlnost už svou přítomností, svým přečistým a přesilným Srdcem, i kdyby to bylo nevím v jaké tmě, nikdo se této přítomnosti, tomuto stánku všudypřítomnosti, nemohl vyhnout ani myslí, ani smysly: před tímto obličejem, před těmato očima, před touto postavou, před tímto zrcadlením Nejvyššího příroda úctou a radostí tajila dech, cítíc blízkost Ráje, a člověk musel se vděčně vzdát, anebo jako Jidáš si vžít život, leč by se bylo toto Zrcadlo zastřelo neproniknutelným mrakem milosrdenství, světlem nepřístupným, jak se stalo na Velký pátek..

Nikdo z dcer a synů Eviných neuposlechl jako Maria slova: ať jsou vaše bedra přepásána a svíce hořící ve vašich rukou. Co jsou ty svíce hořící v rukou? To jsou skutky spravedlnosti, a každý takový skutek je soud, zahání tmu a dává průchod světlu, září, svítí, hřeje...

Čtème bibli a které slovo tam najdeme nejčastěji, anebo jaké nejvyšší vyznamenání má a zná Duch svatý? SPRAVEDLNOST. Noe, svatý Josef i Simeon mají v Písmě svatém titul spravedliví. Ale nejčastěji se dává v Knize knih tento přívlastek samému Bohu; ústa Spravedlivého rozjímat budou Moudrost, a Jazyk jeho bude mluvit soud: není snad v těchto slovech Žalmu všechn život nejsvětější Trojice? Spravedlnost, daleko a mnohem více než láska, je vlastností Boží. Kdyby tomu bylo jinak, nebylo by žádné řeči o Posledním soudu. Známe my křesťané ovšem i soud soukromý. Každý člověk bude souzen zvlášť, ale potom, to jest nakonec, všichni pohromadě. Každý člověk přichází na svět sám a zrovna tak se světa odchází.

Panna Maria nepřichází na svět sama, už ten bílý obláček na hoře Karmel po ní žíznil a mízou její rosy byl nakojen, všichni patriarchové a proroci Jí na cestu stelou své nejvyšší pohledy, svá nejhlubší mlčení v horách a pouštích, své kobylky a med lesních včel a roucha z velbloudí srsti a řemeny pobité uvnitř ostrými hřeby a špičaté kameny i střepy rozbitých sklenic, které jim sloužily za lůžka a za polštáře, a blažené úsměvy, které říkaly: Svatá Panno, toto všechno je málo a nic, čiré a nicotné nic za tvou spravedlnost! My že konáme něco velikého a zvláštního? Co by se potom muselo říci o Tobě, Královno andělů? Vymyslili, prorozjímali, vyzpívali, vyšeptali a vyřkli jsme o Tobě a k Tobě na tisíce titulů a ukojili svého ducha, svou paměť, svou vděčnost a svůj rozum, radost a veselost svou, mysleli jsme, my bláhoví, že na to stačíme, že se v tvých chválách přemůžeme a překonáme, ale skládáme

všechny tyto zbraně, podrobujeme a vzdáváme se, neboť Ty, Maria, jsi nevyčerpateľná, nepoděkovateľná, neoslaviteľná a nevysloviteľná.

V knize Panaretos čteme: „Synu, až budeš přistupovat k službě Boží, stůj v spravedlnosti a bázni a připrav duši svou na pokušení.“ A podle téže knihy Panna Maria byla ustanovena k službě Boží od věčnosti a od pradávna, prve než země učiněna byla a dřív než byly propasti a než studnice vyprýštily a než hory ve veliké tíži stanuly, před pahrbky, než byl Bůh učinil zemi a řeky a stěžeje okrsku zemského. K službě Boží byla ustanovena a Ona ji přijala. Také Lucifer a andělé jeho byli ustanoveni ke službě Boží a oni ji nepřijali. Přijali, ale zradili a zavrhlí. Mohli mu sloužit v synovské důvěrnosti a svobodné radosti. Takto však mu slouží v bezmezném smutku a jako vzteklí psi v zuřivém a všeho světla zbaveném zoufalství. Takový je úděl nespravedlnosti a inteligencí od Nejvyšší Spravedlnosti odvrácených a odpadlých.

Hned svým narozením Panna Maria odpovídá Bohu a světu: „Hle, já dívka Páně, ať se mi stane podle slova tvého!“

Hned svým narozením Ona přistupuje ke službě Boží, stojí v spravedlnosti a bázni a připravuje duši svou na pokušení, to jest na všechno, co ji očekává na tomto světě, ať je to jakékoliv.

Otokar Březina říká: „Jediná pýcha závrat' nezná, bojte se pýchy, ó, bratří!“ Maria se obávala pýchy, neznala její závrat', nezažila žádného pokušení, neokusila jako Eva jablka hadova. Ona hned svým narozením stála ve spravedlnosti a bázni, ale tato bázeň nebyla strachem, jaký známe my lidé hříšní; bázeň Panny Marie byla dokonalá láska, která nemá čeho litovat, leda toho, že Spravedlnost je tak nepochopená, zneužívaná a zneuctívána. Spravedlnost je totožná s láskou, jenže nikoli v jazyce tohoto světa, kde se láska zaměňuje mazlením, takže každý, kdo zrovna nehledí, nelíbe a neobjímá a nedává k dispozici svůj sklep a bankovní konto, je považován za surovce, a v očích tohoto světa třikrátě běda tomu, kdo soudí a trestá!

Tak tomu nerozuměla, takto nesoudila Panna Maria. Také Jí, ba především Jí se týkají slova: „Ústa spravedlivého rozjímají budou moudrost, a jazyk jeho mluvit bude soud.“ Všechny střely a všechny rány spravedlnosti od počátku až do konce světa Ona strhla na Sebe - tak velice nás miluje, že Její rty blednou zsiností našeho Vykupitele, Její líce rozpaluje nach políčeků, které třesknou o Jeho Tvář, a hřeby Ukřižování pronikají Jejími dlaněmi a nohou, která na věky rozšlápne hlavu Hada; proto odpovídá Andělu: „Hle, já dívka Páně!“ Ale proto také Ona, odevždy a navždy Žena statečná, smát se bude v den nejposlednější.

Spravedlnost Boží převyšuje každý lidský rozum, ale možno v ní stát, tak jako stojíme v slunečním světle, ač jeho zdroj je tak daleko a tak vysoko nad námi. Jediná výjimka se stala na tomto světě a v celém vesmíru: Žena sluncem oděná s měsícem pod nohama. Všechno, co začíná a roste, všechno, co roste a zraje a zase zaniká, všechno, co přichází a odchází, všechno, co se mění,

všechna rada, všechna poslušnost i rekovnost, také všechno vědění a umění, všechna radost a síla pod nohama tvýma, Maria! Jakub Deml 1942

+++

NICOTNÉ KOŘENY ROZKOLU

/pokr./ František Dvorník uvádí v díle „Fotiovo schizma“, že koncil v Konstantinopoli se sešel v létě roku 867... Účast otců na koncilu byla velká. Papež Mikuláš tam byl odsouzen. Na konci koncilu byl pak Ludvík II. s jáсотem oslavován jako císař, a to v přítomnosti a se souhlasem Michaela a Basileia....

Zcela jistým se zdá být to, že se Fotios snažil získat pomoc Západu, Ludvíka II. a části latinského episkopátu proti Mikulášovi. Ponechme nyní stranou ostatní úvahy a zůstaňme u tohoto prostého tvrzení. Je možné si vážně představit, že by patriarcha chtěl získat podporu latinského episkopátu, a přitom napadal celou západní církev i úctyhodné obyčejy drahé biskupům i císařům?

Ne. Tato úvaha nás nutí k logickému závěru, že **koncil z roku 867 nebyl namířen proti západní církvi jako takové. Klatby a odsouzení, vyhlášené východními otci proti některým západním obyčejům, se vztahovaly jen na římské misionáře v Bulharsku. ...**

Fotios také například neměl žádný důvod napadat papeže Mikuláše kvůli otázce vycházení Ducha Svatého. Roku 860 mu poslal list ke své intronizaci, ve kterém vyznal svou víru o vycházení Ducha Svatého jedině z Otce. Papež v listu z 18. března 862 vyhlásil, že Fotios je dokonale pravověrný. Fotios mohl tedy předpokládat, nebo alespoň prohlašovat, že v tomto ohledu není podstatný rozdíl mezi papežem a Řeky...

Zprávy z tohoto koncilu, které máme k dispozici, nikde nemluví o odsouzení západní církve kvůli mylnému učení, které by hlásala. Také otcové VIII. koncilu vytykali této synodě pouze Mikulášovo odsouzení. ...

Všeobecně se má zato, že koncil z roku 867 se nepostavil jen proti osobě papeže, nýbrž spíše proti ideji římského primátu. Fotios prý prohlásil, že Řím selhal při vedení všeobecné církve, a prý jednal, jako by on byl nejvyšší hlavou církve...

Císaři přenesli prvenství Římského stolce na církev v Konstantinopoli, když odešli z Říma do Konstantinopole, a že výsady římské církve byly přeneseny spolu s královskou důstojností. Proto Fotios, uchvatitel této církve, sám sebe ve svých spisech nazývá „univerzálním arcibiskupem a patriarchou!."

... Nevraživost mezi Římem a Byzancí vzrostla teprve po roce 1054, především pak v době křížových výprav ve 12. století, ...

Papež Hadrián zřejmě nenašel v aktech koncilu z roku 867 nic jiného než kritiku Mikulášovy osoby a odsouzení jeho iniciativy. Jenže odsuzovat činy

jednoho papeže a popírat samotný římský primát není jedno a to samé. ... Tyto dvě roviny musíme jasně rozlišovat...

Tyto úvahy mohou vysvětlit způsob Fotiova jednání. Nemohou však omluvit jeho iniciativu. Tím, že se odvážil vynést soud nad papežem, ohrozil jednotu křesťanstva, což se nedá omluvit ani ospravedlnit. Toto jeho gesto, ať právem, či neprávem, na tom nezáleží, se později stalo příkladem, na který se odvolávali a který napodobovali všichni, kdo měli trhat jednotu církve.

Nadto bylo Fotiovo gesto předčasné, zbrklé a neuvážené. Fotios udělal chybu, že opustil svůj postoj klidného očekávání. Prozířetelnost se právě chystala věci urovnat. Stačilo, aby jí patriarcha důvěřoval. Mikuláš zemřel 13. listopadu, aniž by se dozvěděl o rozsudku, který byl nad ním na Východě vyneseno...

Dne 24. září 867 Basileios zavraždil Michaela III. Nový císař se rozhodl obrátit směrem k Římu a zcela změnit náboženskou politiku svého předchůdce. Fotios musel postoupit místo Ignatiovi...

Co vyvolalo státní převrat, který provedl Basileios? Hlavní, a snad i jediný, důvod je banální: Basileiova vášnivá touha stát se císařem. Tato ctižádostivá touha ho přiměla provést první vraždu, vraždu Bardy, a potom zavraždit svého největšího dobrodince a přítele Michaela. ...

Když se Basileios stal císařem, nemohl spoléhat na podporu strany, která stála za Bardou a Michaellem. Musel se proto obrátit ke straně, která byla za Michaelovy vlády v opozici, to jest ke straně nesmiřitelných. Přízeň této strany mu však byla zaručena jen pod podmínkou, přijme-li její náboženskou politiku. Basileios musel tuto podmínku přijmout. Logickými důsledky toho byly Fotioův pád a Ignatioův návrat. ...

Po svém nástupu na trůn se Basileios ocitl v choulostivé situaci. Jelikož ohlásil změnu ve své církevní politice, musel obnovit dobré vztahy s Římem. Na druhou stranu se však v očích Římanů silně kompromitoval, protože se spolu Michaellem zúčastnil koncilu, který odsoudil Mikuláše. ...

Papež se na něj ihned obrátil. Spolu s císařským poslem ho vyslal do Konstantinopole. Nesli dva dopisy. List určený Basileiovi vyjadřoval papežovu spokojenost nad zprávou, že se císař rozhodl provést Mikulášův verdikt v Ignatiově a Fotiově záležitosti... Hadrián se prý neodchýlí od toho, co Mikuláš, blažené paměti, rozhodl proti Fotiovi a pro Ignatia...

Basileios tedy plně přistoupil na to, co Mikuláš vyslovil ve svém posledním dopise Michaelovi. Celou záležitost předkládal papežskému soudnímu stolci v Římě. Rovněž ve svém listu neopomíná zdůraznit, že splnil též papežovo přání vyjádřené při stejné příležitosti, a navrátil Ignatiovi jeho stolec. Osud fotiovských biskupů svěruje do rukou papeže. Basileios pouze žádá, aby papež byl ve svém soudu velkodušný.

Hadrián dokonce obvinil Fotia, že tím, že napadl Mikuláše, napadl i jej osobně, protože Mikulášova politika je také jeho politikou.

Papežův proslov ukazuje, že Hadrián plně přijal v Ignatiově záležitosti hledisko Theognosta a jeho přátel, kteří zůstali v Římě....

Basileios se přirozeně chtěl přizpůsobit přání Mikuláše, který si vyhradil konečný soud v oné záležitosti v Římě, v přítomnosti obojí strany. Představoval si, že jenom takto se mu podaří získat přízeň Říma a svým způsobem přikrýt jím vykonanou vraždu autoritou prvního stolce. Na druhou stranu neměl zájem na tom, aby Fotiovy stoupence pobouřil přílišnou přísností, a tak je zatvrdil v jejich odporu proti novému stavu věci....

Papež v této věci nepomohl. Jeho rozsudek zůstal přísný. Papež zřejmě nepochopil Basileiovo přání. Dal se vést jedině tím, jak věci posuzoval Mikuláš.

Když se Basileios dozvěděl o Hadriánově rozhodnutí, musel litovat, že když sepisoval své listy, nevěděl o změně, která v Římě nastala. Kdyby se byl alespoň Euthymios dříve vrátil z Říma! Kdyby byl Basileios věděl, že Mikuláš už nežije, byl by se pokusil jednat s novým papežem jiným způsobem. Hadrián, který nebyl v oné záležitosti angažován tolik jako Mikuláš, by snad mohl být snadněji přiveden k nějakým ústupkům.

.... Císař nechtěl Fotiovy stoupence příliš dráždit, a proto stále zdůrazňoval své přání najít všemi přijatelný kompromis....

List Jana VIII. poslaný Michaelu-Borisovi koncem roku 874 nebo na začátku roku 875. Poté, co papež připomněl Michaelovi, že římskou církev založil Kristus na Petrově základu, a že proto rozhodnutí této církve jsou také rozhodnutími jejího zakladatele, zvolal: „Milovaní synové, nemluvme o tom, co se stalo, ale cožpak církev svatá neodstranila Fotia a neuvedla znovu na stolec Ignatia? Cožpak Vaše oči neviděly a uši neslyšely, že rozsudek vynesený Apoštolským stolcem schválily všechny patriarcháty bez možnosti jeho změny? Jestliže tedy nikdo nemůže odmítnout Ignatiovo zproštění viny, vyhlášené, jak jsme uvedli, Apoštolským stolcem, je zřejmé, že ani odsouzení vyhlášené Apoštolským stolcem nemůže nikdo zavrhnout. Ignatios totiž od našich předchůdců dostal rozhřešení pod podmínkou, že kdyby někdy porušil apoštolská práva v Bulharsku, což se nikdy neodvážil udělat ani Fotios, zůstalo by bez ohledu na jeho rozhřešení v platnosti jeho předešlé odsouzení. /pokr.z díla Františka Dvorníka „*Fotiovo schizma*“ Olomouc 2008 Refugium/

+++

PROFILY SVATÝCH

Otec Tomáš: Pane doktore, naposledy jsme si povídali o vašich zkušenostech z Podkarp.Rusi, kde jste za první čs.republiky dlouhodobě působil jako notář. Mohl byste o tom něco říct?

Jaromír Tomeček /spisovatel/: Víte, v mládí jsem se obíral veřejnými věcmi, ale pak jsem se od toho odtahoval. Bývalo mi z toho smutno. Tak jsem později oblíbil prostou přírodu.

Otec Tomáš: Nemohl byste si přesto na něco vzpomenout?

Tomeček: Víte, před katolickým světem jsme se za první republiky chlubili, že my, čeští katolíci, jsme mostem k Východu. První čs. republika měla ideál zbořit zdi mezi Východem a Západem. To se však ještě během První světové války pokazilo. Tehdy Masaryk a Štefánik v Rusku upřednostňovali bolševiky před ruskými národními silami. Když byl Masaryk v Rusku, tak jednal výhradně s bolševiky a vůbec nedbal na ruský národ. Stejně i Štefánik – předal admirála Kolčaka a také carský poklad ve vlaku na transsibiřské magistrále bolševikům s falešnou výmluvou, že prý je předává ruskému lidu. Výmlouval se, že prý bolševici odmítali pustit čs. legionáře do Vladivostoku, odkud by se dostali lodí do vlasti. Ve skutečnosti ruský lid nikdy tento poklad nedostal, protože bolševici nezastupovali ruský národ.

Otec Tomáš: A kdo tedy byli bolševici? Odkud se v Rusku vynořili?

Tomeček: My v Evropě tuze rádi zapomínáme, že někdejší bolševický socialismus není původně dílem ruským, nýbrž především německým. Pochází od Marxe a Engelse. Ti pokládali slovanské národy výslovně za hnůj dějin, který je nutno odstranit. Lenin, který za první světové války pobýval ve Švýcarsku, si většinu bolševických myšlenek osvojil právě od nich a také od Mussoliniho, se kterým v Curychu scházel ve vinném sklípku u Vilfreda Pareta. Dočetl jsem se o tom tehdy v jedněch švýcarských novinách, které mi docházely na Podkarp. Rus. Roku 1917 byl Lenin s dalšími revolucionáři tajně propašován německou tajnou policií v zapečetěném vlaku oklikou přes Německo a Polsko do Ruska, aby tam rozvrátili poměry v německý prospěch. Bolevismus byl do Ruska myšlenkově a teroristicky naštěpován od Němců.

Solženicyn píše v *Souostroví gulag*, že se bolševici v SSSR snažili vymýtit náboženství zatýkáním pravoslavných věřících. Tvrdilo se však, že jsou zatýkáni a vězněni nikoli za svou víru, ale za veřejné šíření náboženského přesvědčení a za výchovu dětí v tomto duchu. Všem se dávalo deset let“.

Roku 1930, kdy běsnění bolševiků dosahovalo vrcholu, cizí vlády netečně přihlížely k utrpení milionů. Považujeme Masaryka za humanistu, ale on tvrdošíjně mlčel k vyhlazování pravoslavných Rusů. Napsal veledílo Rusko a Evropa. A víte, ve které kapitole se zabývá s bolševickým pronásledováním křesťanů?

Otec Tomáš: To nevím.

Tomeček: To se vám nedivím. Ani v jedné. Masaryk to záměrně zatajuje.

Otec Tomáš: Díky Bohu, že se zjevila Panna Maria ve Fatimě a povzbuzovala věřící k modlitbám a pokání za odvrácení Ruska od bolševického komunismu. Pius XI. vybízel celý svět k modlitbě za Rusko a sjednocení Církve východní se západní. Zřizoval a podporoval ústavy, mající

za účel výchovu dorostu pro tento účel. Ujímal se pronásledovaných v Rusku, pořádal pomocné akce. V roce 1923 vydal encykliku k výroční památce sv. Josafata.

Tomeček: Ano. Jedině papež pozvedl protestní hlas. Když jim nemohl jinak pomoci, rozhodl se k slavným smírným bohoslužbám u sv.Petra na den sv.Josafata, 19.března. Svatý Josafat byl průkopníkem sjednocení Západu s Východem v církvi. Dobře si pamatují, když roku 1929 založil papež kolej pro budoucí apoštoly Ruska „Russicum“.

Otec Tomáš: Papež svěřil ruské misie i ústavy, zejména Russicum, sv.Terezičce, na nějž mu, jak sám vyznal, světice sama vyprosila prostředky.

Tomeček: Poznal jsem jednoho mladého jezuitu, který byl papežským vyslancem v Polsku. Byl to mons.Michal d'Herbigny. Ten se choval k Rusku úplně jinak než farizejští katolíci v Polsku. S bolestí sledoval útrapy strádajících Rusů. Proto se obrátil s prosbou k Benediktu XV., aby směl odjet do Moskvy a tam se s Rusy modlit a s nimi pro Krista trpět. Skutečně se dostal do Ruska. Mons.d'Herbigny byl přítomen u umírajícího Lenina (+1924). Dosvědčil, že Lenin vyjádřil názor, že kdyby znovu žil, byl by následoval příklad svatého Františka z Assisi. Po Leninově smrti si také Stalin vyžádal pozhnání od mons.d'Herbigny a nebyl odmítnut. Tato milost patrně později pohnula Stalina při obléhání Moskvy a Stalingradu německými nacisty k tomu, že zásadně přehodnotil svůj dosavadní vztah k ruské církvi. A rázem povstaly nové divize na obranu Svaté Rusi.

Otec Tomáš: Je pozoruhodné, že se to stalo právě na svátek Obětování Panny Marie v chrámě, 2.února 1943.Tím nastal zvrát ve vývoji války.

Tomeček: Přímluvy Panny Marie jsou velmi mocné.

Otec Tomáš: Co myslíte, pane doktore, při vašich zkušenostech z Podkarpatské Rusi, jak by se daly najít české a slovenské cesty ke sblížení Východu se Západem v Církvi?

Tomeček: Podívejte se, první čs.republika budovala hodně podniků na Podkarp.Rusi. Jenže to nebylo ani tak pro zájmy Rusínů, jako pro ziskovost čs.prvorepublikových podnikatelů. Prostě tam čs.republika zaujímalá své pozice a upevňovala své mocenské zájmy, ale nebývalo to opřeno o místní lid.

Než se najde cesta k dálnému Východu, tak by bylo na místě prošlapat si napřed cestičku k našemu nejbližšímu Východu: k našim řeckokatolickým Rusínům na Podkarpatsku a východním Slovensku.

Už od první republiky byl mnohý Čech, přidržující se skoro až modlářsky tatíčka Masaryka, příliš povýšený, než aby se zajímal o Rusíny a bratrsky se k nim choval. Mnohý Rusín se ani neodvážil přistoupit k svatému přijímání v řeckokatolickém chrámě pod obojí způsobou. — Naopak zase Rusíni, kteří působili kvůli práci v českých zemích, ani nev kročili do českého katolického chrámu. Vůbec si tu netroufali přistupovat k svátostem.

Velmi praktickým prostředkem sblížení Čechů s Rusíny by bylo, kdyby více Čechů a Moravanů vstupovalo do klášterů na Podkarp.Rusi, kde by působili ke spáse duší. V té věci učinili za první republiky první kroky čeští Redemptoristé. Ti vybudovali klášter a kostel východního obřadu v Michalovcích, Dominikáni v Mukačevě.

Prostě ani srdcem nejsme ještě všichni zajedno. Díky Bohu, že i posledními politickými událostmi začínají mezi námi roztávat ledy nedůvěry a nepochopení.

Otec Tomáš: Myslíte?

Tomeček: Zatímco bolševici nenáviděli pravoslavnou církev, tak dnešní svatou Rus přitahují nové projevy zbožnosti.

Otec Tomáš: Může jít o přirozenou reakci na znetvořování pravoslaví komunistickou ideologií, ale také na povýšenecké katolíky z Polska a pak i nové křížáky z Pruska, kde byl Kristův kříž znetvořen do kříže hákového.

Tomeček: Solženicyn píše v *Souostroví gulag*, že v Kujbyševské tranzitce viděl, jak si katolíci z Litvy vyráběli vězeňské růžence...Připojil se k nim, a řekl, že by se také chtěl modlit s růžencem... Pomohli mu vyrobit růženec... ten růženec mu pak ve vyhnanství pomáhal psát a nosit všechno v paměti.“ Z toho je vidět, že ty nové projevy zbožnosti Svaté Rusi obsahují různé hodnotné a nepomíjivé prvky projevů zbožnosti církve, jako je modlitba růžence.

Otec Tomáš: Věříme s Matkou Boží, že vanutí Ducha Svatého přináší blahodárné změny.

Tomeček: Panna Maria ve Fatimě vyzývá věřící k modlitbám a pokání za obrácení Ruska. Obrácení Ruska se začíná postupně naplňovat právě nyní, když se Rusko odpoutává od komunismu /zapsáno v nemocnici v Brně u sv.Anny 15.7.1997/, a uvolňuje české a slovenské a jiné národy ze závislosti na SSSR. Toto odpoutávání se od Ruska jako kdysi ztělesněného marxismu je však dost choulostivé.

Otec Tomáš. Proč myslíte, pane doktore?

Tomeček: Inu, my si Rusko pořád ztotožňujeme s marxismem a bolševismem, a odmítáme věřit Panně Marii, že její Neposkvrněné Srdce zvítězí. Náš nynější postup vede k odklonu od Východu a příklonu k Západu, což je nejbližší Německo. To je však původní domovinou marxismu. Obávám se, že přecházíme z louže pod okap.

Otec Tomáš: Myslíte?

Tomeček: Víte, dnes už nejde jen o kulturu. Dneska jde o bytí Slovanů vůbec. Bismarck tvrdil, že nejlepší způsob, jak dopadnout ruského medvěda, je pošvat na něj slovanské psy, zkrátka jedněmi Slovany porazit druhé Slovany. Kéž se český národ probudí z tohoto koloběhu! Věřím v Boha.

Otec Tomáš: To byla poslední slova JUDr. Jaromíra Tomečka, který zesnul dne 15.7.1997, svátostně zaopatřen. Mohu dosvědčit, že tak, jak byl ve svých dílech těsně spjat s přírodou, pan dr.Jaromír Tomeček skutečně žil. Bydlel ve skromné brněnské garsonce a nikdy nevlastnil ani auto. Pokaždé, když vyjížděl do přírody, svezl se s někým autem, aby bedlivě naslouchal každému záchvěvu v přírodě, což pak něžným způsobem zbásňoval.

Fakt je, že od konce 20.století povstává Rusko, obracející se víc a více k vlastním duchovním kořenům. Rusko se obnovuje na základě křesťanské víry. Kostely a kláštery se obnovují a plní je zástupy věřících. Ruská pravoslavná církev mohutní a obnovuje se přílivem věřících, přicházejících z rozšiřujících se buněk zbožnosti, které se dlouhodobě skrytě rozvíjejí v podzemí. Tento omlazující proud křesťanství sblízuje Církev na Východě s Církví na Západě, která prodělává od Druhého vatikánského sněmu podobné změny. Křesťanským posláním naší doby je spojení Východu se Západem. Východ ochotně přijme křesťanské misie oproštěné od jakékoli západnické povýšenosti.

Povinností křesťanských misionářů je nejen pokřtít a nábožensky vzdělat povolané národy, nýbrž se také účinně soustavně přičiňovat i obětovat, aby jejich misijní dílo nebylo zneužíváno cizími zájmovými a mocenskými podniky, výzvědnými a podvratnými činnostmi různých spolků pochybného původu. Způsoby a postupy křesťanského působení musí být takové, jaké byly v prvokřesťanských dobách. To však nelze provádět prostým napodobováním. Jak tedy? To nám ukazuje Duch Svatý skrze svatou Pannu a její Růženec. Matka Boží tvoří i nadále pravzor Církev Svaté, která rozkvétá k novému nebyvalému rozkvětu ve třetím tisíciletí. (Z rozhovorů se spisovatelem Jaromírem Tomečkem zapsal Tomáš Bahounek OP)

+++

OTÁZKY

JAKÁŽE BYLA LÁSKA MÁ?

ZAPŘENÁ, TRPKÁ, MLČELIVÁ,

SE SVÁZANÝMA RUKAMA.

ZEM ZTVRDLÁ, ROZPUKANÁ HORCE,

KDY PLAMEN S PLAMENEM SE SLÍVÁ,

PRACH ŽHAVÝ SEDÁ NA PRAPORCE

LISNATÝCH VOJŮ ZNAVENÝCH

JAKÁ DAK BYLA LÁSKA MÁ?
BEZBRANNÁ, JEŠTĚ BEZBRANNĚJŠÍ,
POD TANCUJÍCÍCH NOHAMA
NEŽ KVĚT JE SPADLY S VLASŮ KRÁSY -
CIZINKA ZPOLA, ZPOLA ZDEJŠÍ
ZDUPÁNA ZDUPNĚ NAŘÍKÁ SI
V PRACHU A ŠPÍNĚ VŮNÍ SVOU.

NÍŽ NEŽLI VŠECHNA PONIŽENÍ
ÚČAST VŽDY MĚLA SE VZPOUROU,
ZA ZLOTŘILÉHO, ZA NESTOUDNOU,
KDYŽ STÁLI PŘED STOLICÍ SOUDNOU,
KŘÍČELA JEŠTĚ OMLUVENÍ.

JAKÁ JE JEŠTĚ LÁSKA MÁ?
ZVIZVENÁ, HORKÁ, VELKONDOČNÍ,
S PRAPOREM SLUNCE NAD NÁMA.
ZNÁ MUKU SVOU A ŘÍKÁ: POČNI!
NENÁVISTI SE PODOBÁ,
NEŽ S RŮŽEMI SPÍŠ HRÁ SI S MEČI,
OSTNU, CO KRUTĚ POBODÁ,
SPÍLÁNÍM DOBROŘEČÍ.

KLOKOTNÉ MÍZY V HRDLE JÍ
ZAPŘĚNOU NĚHOU ÚPĚJÍ.

Jan Zahradníček

+++

MARIÁNSKÉ ZÁZRÁKY NA VÝCHODĚ

Matka Boží byla v Rusku vždy uctívána. V jedné z církevních písní jmenují Bohorodičku tajemným schodištěm, po kterém lidstvo stoupá do nebe. Odedávna se Rusko nazývalo Svatá Rus, domov Přesvaté Bohorodičky. Takto se přimlouval Kozma Minin, když vyzval ruský lid na obranu vlasti, „braňme příbytek Přesvaté Bohorodice“. Matka Boží má zvláštní vztah ke svaté Rusi. Jsou zaznamenány stovky případů, kdy právě Matka Boží tam pomáhala ve zdánlivě nejtěžších situacích. Není náhoda, že Alexander Suvorov ve svém tažení, které překvapilo celou Evropu, vyrazil právě na svátek Narození Panny Marie a následně ušetřil Francouzům zdrcující porážku a přinesl Švýcarsku

státní samostatnost. Málokdo ví, že Suvorov naučil vojáky zvláštní modlitbu Matky Boží, bez níž nebylo snadné pohotově vytáhnout zbraně, nabít a použít.

Je též známo, že když za První světové války řídil admirál Kolčak zaminování Baltu před německým loďstvem, střetl se s německým obrněným křižníkem Friedrich Karl s děly ráže 210mm. Nemohli mu odolat se svými 45mm děly. S ochromenou posádkou shromáždil posádku před malou přenosnou ikonou Matky Boží Kazaňské a společně se modlili. Potom v bezvýchodné situaci Kolčak obrátil loď přímo do svého minového pole a opatrně jím proplouvali za stálého bombardování německými děly. Křižník Friedrich Karl najel na dvě miny a potopil se 17.listopadu 1914.

Za Druhé světové války byl Božím úradkem vyvolen modlitebník Elijáš z antiochijského patriarchátu, od libánských hor. Elijáš sestoupil do podzemí, kam nepronikal ze země ani jeden zvuk a kde nebylo nic, kromě ikony Matky Boží, a tam se uzavřel. Nepřijímal pokrm, nepil, nespál a jenom se modlil k přesvaté Bohorodici a prosil ji o oznámení, jak je možné pomoci Rusku v nejtěžší chvíli ohrožení německým nacismem. Asi za tři dny se mu zjevila Přesvatá Bohorodice v ohnivém sloupu a oznámila, že on, jako pravý modlitebník a přítel Svaté Rusi, byl vyvolen pro to, aby sdělil Boží pokyn pro tuto zemi. Nebude-li tento pokyn splněn, Rusko zahyne.

Mělo se tak ovšem stát jedině za předpokladu okamžitého zastavení bolševického pronásledování Církve v Sovětském svazu, alespoň základního uvolnění svobody vyznání a povolení všem prostým Rusům navrátit se k duchovnímu životu, na který byli až do Stalinova teroru po generace zvyklí.

Matka Boží patriarchovi Eliášovi přislíbila, že pokud se tomuto všemu Stalin podvolí, rozhodujícím bodem obratu a znamením, že Bohorodička i nadále bude chránit celé Rusko, budou tři města, která díky její osobní nebeské ochraně nikdy Hitler nedobude – a sice Petrohrad (tehdy Leningrad), Moskva a Volgograd (tehdy Stalingrad).

Eliáš tak učinil. Napsal Stalinovi dopis a tento obávaný diktátor kupodivu na obdržený pokyn od syrského metropolity, který mu doručil jeho maršál a náčelník generálního štábu SSSR, Boris Michajlovič Šapošnikov, zareagoval „zázračně“. A to tak, že vše, co mu Bohorodička přikázala, se rozhodl splnit. Maršál Šapošnikov byl jediným, kdo se odvážil odevzdat Stalinovi Eliášův dopis s příkazy Matky Boží. Byl to totiž maršál, který požíval velikou Stalinovu úctu a spolu s maršálem Rokossovskim byl jediným ze dvou v celém Sovětském svazu, které Stalin oslovoval křestním jménem a se kterými si vzájemně tykal.

Stalin k sobě povolal metropolity Sergije a Alexije a slíbil splnit vše, co vyřídil Elijáš. Pro záchranu Svaté Rusi byly pak na Stalinův příkaz po celé zemi otevřeny chrámy, monastýry, duchovní semináře a školy. Duchovní byli přivedeni z válečných front a gulagů a začali konat veřejné bohoslužby. Pro záchranu Leningradu vynesli ikonu Bohorodice zvanou „Kazanskaja“ a

okázale ji přenašeli s „křesťním“ průvodem kolem Moskvy. Před „Kazaňskou“ ikonou Matky Boží bylo veřejně slouženo modlitbami. Pak musela být veřejně uctívána také ve Stalingradu, který rovněž nesměl být vydán nepříteli. „Kazaňská“ ikona Matky Boží musela jít s armádou až na hranice Ruska a až bude válka končit, Elijáš měl přijet do Ruska a veřejně vyprávět, jak bylo Rusko po ochranou Bohorodice zachráněno.

Maršál Žukov, převelený Stalinem z Leningradu na obranu Moskvy, si podle Stalinova rozkazu vyžádal Kazaňskou ikonu. S ikonou pak nechal z rozkazu Stalina létat nad obrannou linií sovětů zvláštní vojenské letadlo. A tak i zde se situace obrátila: Mohutný útok na Moskvu zahájili Němci 30. září 1941 a zpočátku postupovali nezadržitelně. Měli také obrovskou převahu – v počtu tanků a letadel 2:1 a v počtu děl dokonce 3:1! Ještě 14. října, po dobytí Kalinina 150 kilometrů před Moskvou, na samém předměstí, vyhlašoval Adolf Hitler sebevědomě, že válka s Ruskem je skončena...

Jenže letadlo s ikonou Matky Boží létalo nad frontovou linií u Moskvy denně od rána do večera a ráno i večer moskevští kněží u ní sloužili bohoslužby. A tu se dostavil další zázrak! Zatímco v jiných letech začínalo v polovině října v Moskvě pravidelně mrznout, v tomto roce se počasí „zbláznilo“ a okolí Moskvy se proměnilo v neschůdnou bahnitou krajinu. A na to Němci nebyli připraveni. Obležení Leningradu bylo prolomeno v den památky apoštolům rovné Niny, osvětitelky Gruzie.

Potom ikona Matky Boží „Kazanskaja“ začala na Stalinův příkaz své putování po Rusku. Zázrakem, zjeveným v modlitbách a pod záštitou Přesvaté Bohorodice byla zachráněna Moskva. Němci utíkali v panice.

Dne 8. prosince 1941 byla Moskva obléhána ve zvláštním letadle s ikonou Theotokos.

Z Moskvy převezli ikonu Matky Boží do Stalingradu, kde před ní bez ustání sloužili molebny a panychidy. Ikona se nacházela na pravém břehu Volhy uprostřed ruských vojáků a Němci se proto nemohli na to místo, přes řeku, dostat. Byl dokonce okamžik, kdy obránci města zůstali na zcela maličkém kousku území u Volhy, ale Němcům se ani v tomto případě nepodařilo vypudit naše vojáky, uprostřed nichž byla zázračná ikona.

Velké potíže vyvstaly na cestě našich vojáků při osvobození staré německé pevnosti Königsbergu - Kaliningradu. Důstojník, který sám byl v centru boje o město, uvádí: „Rudá armáda byla vysílena, ale Němci pořád měli sílu.... Najednou přijel velitel fronty a mnoho důstojníků s ním, a duchovní s ikonami. Mnozí se posmívali: Vida, přivezli popy, teď oni pomohou. Velitel fronty zakázal žertovat, dal povel, aby se všichni postavili a sundali čepice. Kněží zazpívali moleben a přemístili se k přední linii boje s ikonou. Všichni se nechápavě dívali: kam to jdou? Šli zpřímá – všechny je zabijí ... Ale oni šli klidně do ohně. A pojednou palba z německé strany ustala. Tehdy byl dán signál a Rudá armáda začala celkový útok na město-pevnost ze země a z moře.

Jak potom jednohlasně vyprávěli zajatci, těsně před samotným útokem Rusů se na nebi zjevila Madona, kterou viděla celá německá armáda a úplně všem Němcům vypověděly zbraně ... Tehdy Rudá armáda zlomila odpor nepřítele a dobyla město. Během zjevení Matky Boží Němci padali na kolena a velmi mnoho z nich pochopilo, Kdo pomáhá Rusům.

Největší město na další ofenzivě ruské armády, Kyjev, byl od Hitlerových armád osvobozen dokonce přesně v den svátku svaté ikony, 4. listopadu. Na tomto osvobození Kyjeva se právě v den svátku Kazaňské ikony – 4. listopadu 1943 – podíleli velikou měrou čs.vojáci. Tedy i čs.armáda bojovala vítězně pod „znamením“ svaté Matky Boží, svaté ikony kazaňské.

V té době bylo otevřeno 22 tisíc chrámů. Byly otevřeny duchovní semináře, akademie, Trojicko-sergijevská lávra, Kyjevo-pečerská lávra, různé monastýry. Bylo dovoleno přenést ostatky světitele Alexije, metropolitě moskevského a celého Ruska, do moskevské katedrály – Bogojavlenského chrámu, kde se po celou dobu války nacházela zázračná ikona Matky Boží „Kazaňská“.

V roce 1947 splnil Stalin slib a v říjnu pozval ctihodného Elijáše do Ruska, protože se naplnila všechna jeho proroctví. Před návštěvou hosta Stalin zavolal vladyku Alexije, který se už stal patriarchou, a zeptal se, čím se může ruská církev odvděčit Elijášovi. Vladyka Alexij nabídl darovat vladykovi Elijášovi ikonu Matky Boží „Kazaňské“, kříž s drahokamy a panagii s drahokamy ze všech končin země. Vláda nabídla Elijášovi stalinskou prémii za pomoc Rusku v době války. Vladyka prémii odmítl a řekl, že monach peníze nepotřebuje. „Ať jsou peníze věnovány na potřeby země. Rozhodli jsme se sami předat Rusku 200 tisíc dolarů na pomoc osiřelým dětem, jejichž rodiče zahynuli ve válce,“ – řekl antiochijský hierarcha. Po Moskvě navštívil Elijáš Leningrad.

Ráno 9. listopadu 1947 sloužil otec Elijáš svatou liturgii v katedrálním chrámu svatého Mikuláše. Tehdy daroval chrámu část ostatků svatého Mikuláše, která se nyní nachází ve starobylé chrámové ikoně Mikuláše Divotvorce před solejem, u hlavního prestolu.

Druhý den ve vladimirském katedrálním chrámu odsloužil Elijáš a metropolita Grigorij spolu s duchovenstvem malou večerní bohoslužbu, po níž byl na „Kazaňskou“ ikonu Matky Boží vložen drahocenný věneček – dar Elijáše. Bylo to takové duchovní povznesení, taková mohutná modlitba, že srdce všech přítomných hořela, všichni se cítili bratry a sestrami, sobě navzájem nejdražšími lidmi.

„Zastupnica userdnaja“ – „Orodovnice horlivá,“ zpívali všichni a zdálo se, že zpíval celý chrám a celý národ se vznášel do nebe. Když vycházeli z chrámu, tropar ikoně Boží Matky „Kazaňské“ zpívaly desítky, stovky tisíc obyvatel města na ulicích i na náměstích i u stadionu ... Zde se všichni rozplakali a modlitebně vzývali Matku Boží jako Přímlyvkyni a Ochránkyni Svaté Rusi.

Ještě dvakrát pobýval tento veliký světitel a modlitebník v Rusku: v roce 1954 v Pskovsko-pečerském monastýru a v roce 1963 v pskovském Trojickém chrámu. Zástupy tenkrát zpívaly "Zastupnica userdnaja" tisíce lidí." Ve věku 97 let odešel Eliáš k Pánu. V nekrologu, který byl zveřejněn v „Žurnálu moskevského patriarchátu“ stálo, že byl přítelem a modlitebníkem za Svatou Rus. (Viz: Jeromonacha Philadelpa „Slovo o skutcích přesvaté Bohorodice“ a Vittorio Messori „Ippotesi di Maria, Fatti, indizi, enigmi“)

Zatímco v SSSR od druhé světové války ustoupilo předchozí komunistické pronásledování křesťanů a Církve mírnému postupu, tak v ČSR, východním Německu, Polsku, Maďarsku, Bulharsku a Rumunsku naopak od padesátých let 20.století vypuklo stíhání křesťanů a Církve místními komunisty docela bez účasti sovětských činitelů a pokračovalo až do r.1989. Poturčenec horší Turka.

+++

NEPOSKVRNĚNÉ SRDCE ZVÍTĚZÍ

Dne 12.2.2016 se papež František se sešel na Kubě, křižovatce Severu a Jihu, Východu a Západu, s ruským patriarchou Kirillem Vydali společně prohlášení:

S potěšením jsme se sešli jako bratři v křesťanské víře, abychom si promluvili „ústně“, od srdce k srdci, a diskutovali o vzájemných vztazích mezi církvemi, podstatných problémech našich věřících a perspektivách vývoje lidské civilizace.

Setkali jsme se daleko od dávných sporů „starého kontinentu“ a obzvláště silně vnímáme nezbytnost spolupráce mezi katolíky a pravoslavnými, kteří jsou povoláni, aby „s jemností a skromností podávali světu důvody své naděje“

I přes tuto společnou tradici prvních deseti staletí však katolíci a pravoslavní téměř tisíc let postrádají společnou eucharistii. Přejeme si, aby naše setkání přispělo k opětovnému nastolení této Bohem chtěné jednoty, za níž se modlí Kristus.

Potvrzením vysoké hodnoty náboženské svobody děkujeme Bohu za nevidanou obnovu křesťanské víry, ke které nyní dochází v Rusku a v mnoha zemích východní Evropy, kde desítky let vládly ateistické režimy. Okovy bojového ateismu byly zlomeny a na mnoha místech mohou křesťané svobodně vyznávat svoji víru. Za čtvrt století tam byly obnoveny a postaveny desítky tisíc nových kostelů a otevřeny stovky klášterů a teologických škol. Pravoslavní a katolíci pracují často bok po boku.

Spojuje je společná tradice církve prvního tisíciletí, ale také poslání hlásat Kristovo evangelium v dnešním světě. Toto poslání zahrnuje vzájemnou úctu mezi členy křesťanských komunit a vylučuje jakoukoli formu proselytismu.

Nejsme soupeři, ale bratři. Toto pojetí má vést veškeré naše konání k sobě navzájem i vůči vnějšimu světu.

Dnes je zřejmé, že dřívější metoda „uniatismu“ pojatého jako sjednocení jednoho společenství s druhým odtržením od jeho církve, není způsob, který by umožňoval znovu nastolit jednotu. ... Pravoslavní a řecko-katolíci mají zapotřebí se smířit a nalézt formy přijatelného vzájemného soužití.

Zveme svoje církve na Ukrajině, aby se přičiňovaly o sociální harmonii, zdržovali se účasti na tomto konfliktu a nepodporovali jeho další rozvoj.

Plni vděčnosti za dar vzájemného porozumění vyjádřeného během našeho setkání hledíme s nadějí k nejsvětější Matce Boží a vyzýváme ji slovy této starobylé modlitby: „Pod tvou milosrdnou ochranu se utíkáme, svatá Boží Rodičko“. Kéž blahoslavená Panna Maria svojí přímluvou povzbudí k bratrství ty, kteří ji uctívají, aby až Bůh rozhodne byli znovu sjednoceni v pokoji a harmonii, v jediném Božím lidu ke slávě Nejsvětější a nedělitelné Trojice! (zdroj : www.radiovaticana.cz/clanek.php4)

Dne 25.3.2022 se uskutečnila kající bohoslužba, při které papež František spolu s biskupským sborem, a souběžně s emeritním papežem Benediktem zasvětil Rusko s Ukrajinou Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Souběžně tak učinil kardinál ve Fatimě.

Když se papež František ve Vatikánu setkal s apoštolským nunciem na Ukrajině, arcibiskupem Claudiem Gugerottim, tak papež vyjádřil lítost nad zmrazením sblížování mezi moskevskými a konstantinopolskými patriarchy.

Bez ohledu na všechny ukrajinské zmatky, osvíceně pronesl papež František výrok o jednotě slovanského lidu ve spojení s hlavním mystickým proroctvím, které určuje politické směřování Vatikánu za posledních sto let. Je to Fatimské proroctví.

Samotné zjevení se dostalo 13.května 1917 dětem z portugalského města Fatima, Lucii, Hyacintě a Františkovi. Poslední poselství ze 13. října 1917 se týkalo Ruska. K potvrzení tohoto proroctví bylo přislíbeno zjevení zázraku. Svědkem zjeveného slunečního zázraku bylo asi 70 tisíc lidí.

Hlavním poselstvím je vzestup Ruska jako největší složky Slovanstva.

Třetí tajemství, jednostránkový list jednoho ze tří omilostněných dětí, sestry Lucie, představuje trojí námět. Předně fyzické tresty národů, za druhé duchovní tresty, za třetí úloha Ruska, která je v tom, že oba tyto druhy trestů, přicházejí na svět prostřednictvím událostí, v kterých plní úlohu Rusko.

Zde je nějaký „lék“ na světové choroby. Předtím však musí být Rusko vyléčené ze svých chyb, aby se stalo svatou Rusí, a teprve potom „pomůže celému světu zotavit se a být uzdraveno ze svých hříchů.

Pro Západ, včetně zavedených struktur obecné Církve, je převratné, že záchrana má pro svět vzejít od slovanského Východu, dlouhodobě zatěžovaného hříšnými výstřelky socialismu, pocházejícímu z Německa. Proto Západ klade překážky rozvoji Ruska. Marně, Rusko se poněáhu vybavilo zbrusu novými prostředky, totiž neletálními čili nesmrtícími a neničícími

prostředky, které neškodí lidem, nýbrž ochromují moderní ničivé a smrtící zbraně.

Na Západě jsou známé mnohé doklady o přimlouvách a pomoci Matky Boží pro východní Slovanů. To je důvod, proč se ďábel tak bojí své nové porážky. Proto podněcuje k nenávisti vůči Rusku. Kde se u lidí bere tato nenávist: U Francouzů je to nezvládnutá ješitnost po ruské porážce Napoleona, u Němců je to odvěká marxistická nenávist ke Slovanstvu a zoufalé zklamání po ruské porážce hitlerovského nacismu, u Poláků nezvládnutý kleronacismus a nenávist k bolševismu záludně zasazenému od Němců do Ruska. Tak se Satan snaží pomocí rozešťování jednoty národů vést boj jedněch Slovanů proti jiným Slovanům.

Je to však marné. Maria zjevuje: **Mé Neposkvrněné Srdce Zvítězí!**

+++

NEOMEZENÉ MOŽNOSTI LIDSTVA V KRISTU

V dubnu 1968 byl založen Římský klub je spolek vzdělavců, ale také amatérů. Širší světovou pozornost získal v roce 1972 svým prvním manifestem, nazvaným *Meze růstu* (Limits to Growth). Římský klub o sobě uvádí, že je "*organizací jednotlivců, kteří sdílejí společný zájem o budoucnost lidstva a usilují o změnu. Naším posláním je podporovat porozumění globálním výzvám, kterým čelí lidstvo a navrhnout řešení prostřednictvím vědecké analýzy, komunikace a jejich prosazování.*

Právě z tohoto Klubu vzešla idea oteplování Země, způsobované člověkem, a hned přišel klubový návrh řešení – pravidelným rozprašováním hliníkového aj.vodivého prachu z letadel odvracet či zpomalovat toto oteplování. Rozptylování elektricky vodivého prachu z letadel má také vojenský význam, protože se tak umožňuje lepší spojení příslušných vojenských složek za horizontem země.

Dne 29. června 2016 se ředitel Ústřední zpravodajské služby CIA John Brennan zúčastnil bezpečnostní konference amerického think-tanku Council on Foreign Relations a v závěru svého projevu odhalil to, o čem se do té doby mluvilo jen jako o konspiracích proruských webů a výplodech chorých mozků různých alarmistů. Ředitel CIA John Brennan účastníkům konference CFR otevřeně přiznal existenci programu Stratospheric Aerosol Injection (SAI), tedy programu na injektáž chemických a částicových aerosolů do stratosféry s cílem odrážet zpátky do vesmíru sluneční záření, konkrétně tepelnou složku v podobě IR záření na podobném principu, jako to umí sopečný prach v atmosféře.

Kromě toho je však jisté, že pravidelný spad tohoto vodivého prachu z letadel, tzv. Chemtrails, má škodlivé účinky na lidské zdraví.

Pokud jde o vlnu oteplování Země od 20.století, tedy všechno začíná v době amerického elektromagnetického pokusu s ionosférou v r. 1908, který přivodil tunguzský výbuch, pokračuje v době filadelfského experimentu r.

1943, a následných atomových pokusů v USA, SSSR, Číně a jinde. Dodnes dochází k nekontrolovanému otevírání černé díry v pozemské atmosféře, zejména v ionosféře, která pak přestává působit jako filtr paprsků přicházejících do pozemského prostředí. Pravidelně je pokusně spouštěn hadronový urychlovač částic ve švýcarském CERNu. Přitom nastává nekontrolované otevírání černé díry, jež pravidelně pohlcuje zbytky ionosféry.

Široké masy se dozvídají ze sdělovacích prostředků zvěsti ekologů o tom, že oteplování pozemské atmosféry způsobují lidské spreje s prchavými plyny, spalovací motory aut a letadel, krávy a jiné nesmysly.

Nositel Nobelovy ceny ekonom Robert Solow právem kritizuje pochybný manifest *Meze růstu* pro „zjednodušující“ scénáře. Kritizuje Římský klub pro polovičaté, vědecky neověřené metody: „*Jediná věc, která mě opravdu zneklidňuje, jsou amatéři, kteří dělají nesmyslné závěry o hospodářství, a myslím si, že Římský klub je nesmysl. Ne proto, že by přírodní zdroje nebo ekologické potřeby nebyly v čase omezené, ale omezení nesouvisí s růstem, ale s úrovní hospodářské činnosti. Nemyslím si, že Římský klub je nesmyslný nápad – ale tak, jak dělají amatérskou práci bez licence, bez řádné kvalifikace, je špatné.*“

Bohu díky, že vesmír není mrtvým předmětem lidských pokusů.

Ten, který z mrtvých vstal, je Srdcem vítězného Krále, které je středem všech srdcí, pramenem života a svatosti, a skutečným ohniskem celého světa. Když probodené Srdce ožívá, pronáší první slova, ze kterých poznáváš, že se živé Srdce stává zázračným pramenem tvého života. Jedině zde můžeš načerpat nových sil pro nový život. Proto mizí všechny obavy, když Pán říká: "Pokoj vám!" nebo jen když říká: "Maria." Neposkvřené Srdce svaté Panny nejbohatěji čerpá z živého pramene, takže se samo stává studánkou živé vody za zdrojů Spasitelových. Matko živého Srdce, když mé srdce zkomírá ve svých slabostech, přitáhni je do své náruče a přiveď je k Srdci věčně živému!

Ten, který na nebe vstoupil, je Srdce spasitelné pro všechny, kdo v něho doufají. Před odchodem k Otci nebeskému ti Pán Ježíš slibuje:

"Nenechám tě jako sirotka. Pošlu ti Utěšitele, učitele, sílu. Jdu ti připravit místo." Není srdce starostlivějšího, které by pečlivěji dbalo o tvé dokonalé zabezpečení navěky. Srdci Matky Boží je tato péče pravou útěchou. Mariino Srdce, až dosud tak pečlivé, se tichým slibem připojuje k příslibům starostlivého Srdce, že pokračuje v péči, ve které se dosud obětuje. Modli se se svatým Bernardem: "Jak je dobré přebývat v tomto Srdci. Spíše se zbavím všeho, spíše změním všechny své myšlenky a hnutí svého srdce, než bych toto Srdce Nejsvětější opustil. Všechny své starosti kladu do Srdce Ježíšova, protože jeho péči nikdy nezklame, stále je starostlivé o mou duši, třebaže já sám nemám nadbytek dobré vůle. Víím, že se mi důvěrně otevřelo Srdce přítele, které je navíc Srdce královské, jehož starostlivost o mne nezná únavy, a které dovede překonat mou ochablost. Srdce spasitelné pro všechny, kdo v

tebe doufají, přitáhní mě na své Srdce a zbav mne lhostejnosti, aby vzplanul starostlivou péčí o spásu lidstva a záchranu světa!"

Apoštolové se modlí za zavřenými dveřmi a jsou zcela zajedno. Jsou s nimi také zbožné ženy, zvláště Maria, Matka Páně. O letnicích jsou všichni pohromadě. Náhle naplňuje celý dům nějaký hukot. Sestupuje na ně jako oheň. Všichni jsou naplněni Duchem Svatým. Začínají mluvit, jak jim vnuká Duch. Lidé žasnou a jsou na rozpacích. Říkají si mezi sebou: Co je to? Co to má znamenat? Jiní se tomu smějí a pomlouvají: Ti lidé jsou přece plní sladkého vína.

Všichni, kdo věří, drží pospolu a mají všechno společné. Chválí Boha a jsou v přízni všeho lidu.

Především se společně modlí. Modlí se velmi usebraně. Prosí o Ducha: **Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky. Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno, a obnovíš tvář země.** Očekávají Ducha, neboť potřebují pro svůj duchovní růst Ducha svatého.

A ten na ně sestupuje jako oheň! Spaluje všechen strach, všechnu bázeň z lidí, všechny obavy ze smrti. A stávají se nové skutečnosti. Jako v den stvoření. Nové stvoření - svatý člověk, nové nebe, nová země - v Kristu!

Naplněn Duchem Páně už nemůžeš mlčet. Prostě musíš hlásat a vyzpívat celým srdcem to všechno: Veliké věci na nás učinil Pán. My jsme jen prostí, nezajímaví lidé. Ale Bůh nás miluje. On miluje všechny! Nemůže nás přestat milovat. Neboť Bůh je sama svrchovaná Láska. A láska je silnější než smrt.

Víra se šíří, protože má sdílnou povahu. Mnozí se ptají: Jak to, že se tak milují? Kde k tomu berou sílu uprostřed toho nepřívětivého a vypočítavého světa? Kdo jim dává sílu o všechno se dělit a už se nebát. Jak to dokáží, být jedním srdcem a jednou duší? Tehdy jim ukážeš na kříž, ke svatostánku.

Uprostřed mezi námi pak stojí jedna žena, Matka Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého. Mlčí, modlí se a miluje. Ukazuje na kříž, ke svatostánku. Příklad víry pro každého, který by také chtěl věřit.

Ten, který vydechuje Ducha svatého, je Srdce planoucí láskou. Je to výheň Boží lásky. Seslání Ducha svatého je projevem a obrazem nejkrásnějšího Srdce, plného darů Ducha svatého, kterými se i naše srdce má stát krásným, od pravé moudrosti až k hluboké zbožnosti a osvícené bázni Božích dětí.

Ten, který tě v nebi korunoval, je Srdce nekonečně vznešené. Slavná koruna Královny nebe i země je novým důkazem velikosti a všeobjímavosti toho Srdce, když Matce stvořuje korunu vůbec nejslavnější v kosmickém časoprostoru i ve věčnosti. Vznešené, veliké Srdce, kterému nestačí dát mnoho, a jenž chce nejvíc, kolik jen obdarovaný může unést. Tak velikost Srdce Ježíšova posvěcuje jedině naši modrou planetu uprostřed celého vesmíru a nepřestává zářit z nebe na zem a do celého kosmu, aby vyznamenala lidské duše korunou blízkosti s milovaným a milujícím Bohem. Hvězdná koruna Královny nadhvězdné, Královny andělů a všech svatých, obepíná celý vesmír.

Je darem velikého všeobjímavého Srdce Ježíšova, aby také Srdce milostiplné Panny mohlo patřičně projevovat svou velikost a vznešenost do naší ubohosti a poddanosti.

Mé srdce naplno doufá v tebe, Nejsvětější Srdce Ježíšovo, jedině když se svěřuje také tobě, Neposkvrněné Srdce, Královno nadhvězdná! Kéž zapomeš na vše, čím tě lidé a vládce světa urážejí, a dáš nám více, než smíme doufat pro naši malost a nízkost! Prosím tě, vroucně, nenechávej mé srdce tak malým, tak přízemním, a vypros mu vznešenou všeobjímavost od Syna Božího, aby s tvou pomocí smělo před celým užaslým stvořením v hluboké a pokorné úctě zpívat: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému! TB

+++

KRÁLOVNA V NEBI KORUNOVANÁ

Dvanáct hvězd koruny naší nadhvězdné Královny představuje její výsady. Předně ve věčném Božím plánu, dále v dokonalosti, potom v její důstojnosti, a konečně v její oslavě.

Velký třesk v Nazaretě otrásá čistým Srdcem vyvolené Panny, když se ulekne. Je to však velký třesk zvláště pro tebe uprostřed lidstva a celého vesmíru.

V okamžiku velkého třesku je prý hmota vesmíru zhuštěna v nulovém objemu. Takový stav hmoty si neumíš ani představit. Rozhodně to nelze popsat v rámci tobě známých fyzikálních zákonů. Okamžik, kdy vesmírné hodiny ukazují nulu je ti fyzikálně nedostupný. Otevírá se ti, sotva uznáš, že k němu dochází v Nazaretu, když anděl Gabriel nese radostnou zvěst Marii a Maria dobrovolně přijímá Boží nabídku na záchranu tebe s celým lidstvem a obnovu celého světa.

Uvažuješ o astronomickém vesmíru? Tvá běžná pozemská přirovnání pozbývají názornost. Vesmír si stěží představíš. Netrap se s tím! Nedostatek tvé obrazotvornosti je dán tím, že ti chybí každodenní zkušenost. Dělej s tím něco! Navaž v každodenním životě spojení s Královnou nadhvězdnou! Dennodenně s ní rozvíjej svůj důvěrný vztah k ní! Povede tě na pouti po hvězdách. K čemu by ti bylo poznání vesmíru, kdybys ztratil souvislost mezi poznávaným kosmem a tvým vlastním životem?

Při každé hvězdě v koruně Královny nebeské zkus zakusit něco přínosného pro poznání Boha a Boží tvorstvo i pro svůj duchovní život! Dej se vést blaženým Hyacintem Maria Cormierem při rozjímání o výsadách Královny nadhvězdné!

Uvažuj o výsadách naší Královny v odvěkém plánu Božím! Při prvním trojhvězdí její Koruny sleduj první krátké, ale důležité období dějin vesmíru! Už v této době vládne Královna nadhvězdná.

Ohnivá koule vesmíru ti připadá jako pravé fyzikální peklo. Trvá to prý jenom okamžik. Rozpínající se vesmír se rychle ochlazuje, nestálé částice rozpadají na běžně známé částice, až na konci této éry, dosahuje teplota pouhý

bilión stupňů podle Kelvina a hmota je tak zhuštěna, že by se hmota Země při vešla do krychle o hraně 400 metrů. Připadne ti to jako peklo, ale ty se nemusíš bát. I sem již vstupuje Pán Ježíš, a znovu vystupuje až k Otcí nebeskému. A posléze to svěřují do správy naší společné panenské Máti.

Při první hvězdě Koruny naší Královny od věčnosti vyvolené ti blahoslavený Otec Cormier připomíná, aby tvé úmysly byly čisté. Vylučuj nejen úmysly nízké a pozemské, ale mezi úmysly pocházejícími od Boha, dávej přednost těm, které jsou prochnuty láskou, královnou všech ctností.

Při další hvězdě koruny naší Královny, v ráji zaslíbené, ti Otec Cormier klade na srdce: Svůj duchovní hovor s Bohem, své rozjímání, uzavírej jen několika málo závěrů, ale takových, aby ti z nich svítilo světlo, tedy závěry užitečnými a spolehlivými.

Při třetí hvězdě koruny Královny, od proroků předpovězené a předobrazy nastíněné pamatuj, že když uvažuješ a rozjímáš o Panně Marii, soustřeďuj se na důvěrný vztah jejího celého života k velikému tajemství tvého vykoupení! Pro tento vztah ji blahoslavený Otec Cormier nazývá naší Spolu-Vykupitelkou. Z této účasti vyplývá její božská krása, schopná tě okouzlit, i její výsostná možnost ti pomáhat. Tato jistota tě vrhá k jejím nohám. Spolehni se, že tvé prosby budou vyslyšeny!

Při druhém trojhvězdí Koruny Královny, povznesené nad všechny svaté se ti představuje další období dějin stvoření. Na jeho konci je už vesmír ve stáří deseti sekund a jeho teplota klesá na deset miliard stupňů podle Kelvina. Bůh svěřuje vesmír také v této fázi do správy a vlády naší slavné Královny nadhvězdné. Jsou tu lehčí základní částice, jako elektrony. Kromě nich se pohybují vesmírem částice elektromagnetického záření. Ta skutečnost by tě snadno vyděsila, kdybys nevěřil, že i tuto část stvořeného vesmíru dokonale ovládá nejen Stvořitel, ale i pouhý člověk, totiž naše společná panenská Matka.

Při čtvrté hvězdě, jimiž je bez hříchu počatá Panna korunována v nebi, obnovuj čas do času svůj křestní slib - případně svůj řeholní slib - nebo cokoli jsi kdy Bohu slíbil! Přitom se snaž vždy něco slíbit navíc, ne pouze početně, ale tak, aby z toho rostlo stále zářivější poznání vznešenosti vyššího nadání ve tvém rozumu - a ve tvé vůli odvaha, nadšení a radost nad tím, že se tak můžeš blížit stále více Bohu!

S další hvězdou členky Královny, plné milosti a všech ctností, se vezmi k srdci radu blahoslaveného Otce Cormiera: Během svého všedního dne posílej často své srdce před svatostánek, aby se klanělo Bohu, který je uvnitř, aby ho velebilo, děkovalo mu a prosilo za opuštění vin a o pomoc! Uvidíš, že se nikdy nebudeš vracet s prázdnou.

Naše Královna, prostá jakékoli zlé žádostivosti, tě svou další hvězdou vyzývá tak, jako blahoslavený Hyacint Maria Cormier: Uprostřed svého zaměstnání ovládej svou duši pokojem a trpělivostí za každých okolností!

Snaž se o to zvláště, když vyvstane nedorozumění, protivenství, nezasloužená ponížení a podobně! Tímto způsobem můžeš ze všech útrap vyzískat útěchyplný růst k většímu dobru.

Jaká zář jasně vyniká výsad naší Královny v důstojnosti! Kéž ti třetí trojhvězdi koruny Královny nadhvězdne připomene vesmír plný záření! Vzájemným vstřebáváním se částic s antičásticemi roste množství fotonů v mladém a žhavém vesmíru, až převládnu. Takový zářivý vesmíru trvalá celý milión roků. Co však je milión roků proti věčnosti? A Maria je v nebi navěky korunovaná jako Královna všeho stvoření.

Zkus se při další hvězdě Koruny ustavičné Panny vést radou blahoslaveného Otce Cormiera: Snaž se mít vždycky v zásobě hojnost střelných modliteb, k pohotovému použití v jakémkoli okamžiku podle okolností! Ale dvě nebo tři z nich si zamiluj a užívej jich nejraději a často! Tak se stane, že je budeš v duchu opakovat téměř ustavičně, aniž si toho všimneš, a tím víc budou milé Bohu a užitečné pro tebe.

Při další hvězdě jasně vynikající členky naší Matky Boží si učiň toto předsevzetí. Těm povinnostem, které jsou ti nejobtížnější a nejtěžší - přesto jsou ti uloženy příkázáními či rozhodnutím tvých představených - říkej: "Přijďte, ano přiběhněte, abych vás mohl přitisknout na své srdce! Vy jste mi bratry a sestrami, mou radostí, mým štěstím, mou spásou a mou věčnou radostí!

Jak dokonalá Pomocnice a je Královna nebeská! Pomáhá svému jedinému Dítěti Božímu v jeho díle vykoupení lidstva a spásy světa a spolu s ním vede zvláště tebe k dosažení cíle, k dokonalosti! Otec Cormier ti radí: Vidíš-li projevy nedokonalosti, neodsuzuj je veřejně jízlivými a kousavými slovy, ani se neužírej uvnitř trpkými úvahami! Naopak, pros Boha, aby je odpustil, ale především se je snaž odčinit, usmířit - a to tak, že se budeš snažit o dobrý příklad a zdvojnásobíš svou horlivost ve snaze dělat tytéž věci dobře. Hlavně v případech, o kterých ví jen Bůh a které stojí přece více námahy.

Při posledním trojhvězdi koruny oslavené Královny nadhvězdne si připomeň hmotný vesmír! Dosavadní tři bouřlivá období vesmíru trvají ve srovnání s celkovými dosavadními dějinami vesmíru prakticky jen okamžik. Sleduj, jak ze základních částic vytvářejí větší složitější útvar, atomy.

Nyní ve vesmíru hustota látky převažuje hustotu záření. Z tvého hlediska je vesmír celkem dost pustý. Na krychlový metr prostoru připadá asi deset atomů vodíku.

Je to zvláštní pomyšlení, že navzdory nesmírným časovým intervalům, jež tě dělí od prvního období vesmíru, jsou všude kolem tebe nezměnní svědkové jeho bouřlivé minulosti. Vlastně i v tobě, protože lidským tělem prochází za sekundu asi 10 tisíc biliónů neutrin. Cítíš se v tom jaksi uvězněn a nejistý? Neboj se! Naše společná panenská Máti navěky kraluje i nad touto skrytou sférou vesmíru.

Desátá z hvězd, jimiž Otec nebeský korunuje naši nanebevzatou Máti, kéž tě podnítí vzít si k srdci další radu blahoslaveného Otce Cormiera: Chceš-li dostat od Boha a svaté Panny ty milosti a pomoci, po nichž toužíš pro svou duši a pro to, co děláš dobrého, nech za sebe modlit děti, jak doporučuje svatý František Xaverský! Jejich modlitby prodchnuté prostotou a nevinností, okouzlují Boží Srdce tak, že je nemůže nevyslyšet. Kolik dobrodiní už bylo dosaženo touto armádou malých prosebníků!

Další hvězda členky naší Královny, zprostředkující všechno mezi Bohem a tebou, tě vede, ať se podle rady blahoslaveného Otce Cormiera a společně s Prostřednicí milostí raduješ, uděláš-li něco dobrého! Ještě více se však pokořuj při pomýšlení, že tvou vinou možná toto dobro není proniknuto takovou vírou, ani skutečně s takovou obětí, jak by to bylo bývalo povinné, a takže sis přivlastňoval čest na úkor Boha! Tvé příliš lidské nadšení, pohotovost a úvahy - zkrátka tvá povolnost, ústupnost příliš lidskému chápání, které tě ještě ovládají, jsou tvými spoluviníky při tvém páchání škod Bohu a lidem.

Poslední hvězda v koruně nebeské Královny zahrnuje její výsadu Královny Církve vítězné, ale i bojující a trpící. Jas této hvězdy tě povzbuzuje slovy blahoslaveného Otce Cormiera: Když se večer přiblíží hodina tvého odpočinku, představ si, že tvé lůžko je tvá rakev, a prádlo tvůj rubáš. Přijímat smrt jako trest je spravedlivé, jako možnost uniknout hříchu je moudré, ale nejlepší je přijmout ji jako lásku. S tímto vědomím třikrát polib zemi! Pak usínej v pokoji!

Každé lidské dítě si také ty přeješ mít svou maminku, svou pozemskou dobrodinku stále poblíž sebe. To je zákon přirozené lásky. Ještě větší je oheň lásky nadpřirozené, kterou Syn Boží miluje Matku všech matek nejvznešenější, která mu dáváš své tělo k utvoření jeho těla, a které jsi mu Matkou vždy nejhlavnější a nejvíce dobrotivou. Jsi nejzářivějším vzorem všech pozemských matek!

Ani v nebi nemůže zapomenout na tebe, která jsi pro něj po třicet v Nazaretě nejoddanějším člověkem, v níž vytváří veledílo svých vyšších nadání. Na tebe, s níž zahajuje v Káni galilejské své zázraky. Na tebe, která ho stále doprovází svým duchem při jeho hlásání radostné zvěsti, až posléze na hoře lebek samojediná, jako bytost Pánu nejvěrnější a nejoddanější, setrváváš pod křížem, společně s ním trpíš a společně s ním přinášíš vykoupení lidstva a spásu světu krví svého přečistého mateřského Srdce.

Jak jinak se ti může za veškerou tvou lásku a oddanost odměnit, nežli že tě povznáší k sobě na nebesa? Triumfující Syn, Bůh znovu se vracející do svého království!

Bere tě na nebesa, Královnu mučedníků, aby ses nám všem stala pravou nebeskou branou.

První z lidí, Matko naší spásy a spolubudovatelko nebeské archy Církve svaté, procházíš kosmickým oceánem utrpení. Napřed jsi Královnou

mučedníků. Tak se stáváš hodnou být Královnou samotných nebes. Sedmibolestný meč rozdírá skrz naskrz tvé čisté srdce, zvláště když v pietě chováš ve svém klíně bezduché tělo Syna nejdokonalejšího, nejlepšího, nejvznešenějšího ze všech synů lidských. Proto si samozřejmě zasloužíš nejvyšší povznesení a oslavení, ty, která trpně procházíš celým mezihvězdným časoprostorem oceánu vesmíru, aby ses stala mořem Božských milostí, ó, Maria!

Za tvou nejvyšší, nejoddanější lásku přísluší ti, Maria, nejvyšší odměna, největší radost, nejskvělejší nádhera a sláva nebeská od milovaného a ještě více milujícího Syna tobě, Maria. Zasloužíš si být Královnou nadhvězdnou! Jak úchvatná a stále se do nekonečna rozbíhající radost a neutuchající štěstí se z toho rozlévá i do všech duší! Jsi všem nejzářnějším vzorem věrnosti, oděná nebeským Sluncem, jasnějším než všechna slunce kosmická. Proto se tím vroucněji, tím důvěrněji a těsněji přimykáme k tobě.

Ať jsi kdokoli, zaslib se naší Královně nadhvězdné oddaností, úctou a láskou! Zaslib se, Ženě podle míry kosmu, nade vše požehnané! Zamiluj si panenskou Máti, s touhou po stále větší lásce! Vyprošuj si rozhojnění své lásky k Bohu i k jeho věčné Matce a Královně!

Ježíš si přeje, abys byl dokonalý jako je dokonalý náš věčný Otec. I když je jedna z nás lidí, Královna nebeská a nadhvězdná, zamiluj si ji nejen jako sebe, ale víc než sebe! Vyprošuj si umění navěky milovat, Marii svrchovanou Boží láskou!

Jen v síle Boží lásky, přetaven v žáru výhně lásky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a prozářen plamenem Ducha svatého můžeš se zasvětit Královně nadhvězdné, nezměrnou oddaností, úctou a láskou.

Blahoslavená Ženo podle míry kosmu, kéž tě miluji víc, silněji a účinněji, abych si v tobě mohl tím víc zamilovat tvého Syna a svého Bratra! Vtiskni mi správný tvar svého Syna, abych se nejen duchovně zrodil v mikrokosmu svého srdce, ale abych zde také dospěl do třiatřicátého roku svého věku! Kéž se mé tělo podvolí a ochotně dá navěky přetvořit už nejen duší nesmrtelnou, nýbrž zdokonalujícím vyšším nadáním. Jen tak se v Boží lásce ve svém srdci udržím šťavnatost a svěžest. Jen tak bez újmy projdu každou i tou nejčernější dírou vesmíru.

Blahoslavený Otec Hyacint Maria Cormier OP, který vyprošuje zázračné uzdravení otci Jiřímu Maria Veselému roku 1955 ze smrtelné otravy krve v internačním středisku v Želivě, tě vede k modlitbě:

"Můj Bože a můj Spasiteli, myslím, že Tě miluji upřímně. Ale tato láska není nic ve srovnání s tím, co bych měl dělat, abych tě "miloval", a abys byl "milován" Pane Ježíši. Pro své Svaté Srdce, nauč mě konečně, abych ve všech skutcích svého života, tak početných a rozličných, viděl důvod milovat tě stále víc až do mého posledního dechu. Pak to bude vzdech lásky, lásky kající, lásky důvěřující, lásky vděčné, ale především lásky, která je přede hrou lásky a

radosti NEBE. S pomocí Panny Marie a svatého Josefa, vyjdi ze mne, ty požehnaný vzdechu... vyjdi! Je konec, země přestává pro mne být, patřím do blažené věčnosti a mám Tě, miluji Tě, velebím Tě provždycky, s Marií, s anděly a se svatými - Tebe, jenž máš všechno, jenž jsi všechno, ale jenž jsi především Láska. Staň se to - Staň se..."

Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší. O tvou pomoc prosíme, tvou pomoc vzýváme, pod tvou ochranu se utíkáme, Matko matek, neodmítej naše prosby, ale milostivě slyš a vyslyš je, ó, Paní Sluncem oděná, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká, Panno Maria.

+++

Brněnská akademie duchovního života ctih.Patrika Kužely OP

/Pokr./, Po maturitě zůstal František v juvenatě do 20.srpna 1935. V této době prodělal kurs angličtiny. O tom napsal obšírný dopis dne 8.srpna 1935. V dopisu se připomíná Koudelkovo jméno. Je div, že se nám uchovalo tolik písemných dokladů o Františkovi. Ale některé z jeho dopisů máme bez udání jména adresáta, nadepsané jenom oslovením "Milý příteli" atd. A dopisy jsou mimo obálky. Bez jednoznačně určené obálky a bez přesného úvodního jmenovitého oslovení je i obšírný a velmi osobitý dopis o kursu angličtiny. Už i ve způsobu, jak je psán, se projevuje "svěráznost" pisatele.

Prague, 8th August 1935

Ave Maria.

Příteli,

Ú V O D

děkuji Ti srdečně za dopis a posílám Ti, co chceš. To je všecko, co je nutné, abych Ti napsal - a to ostatní, nemáš-li náladu nebo času nazbyt, nemusíš ani číst a já se neurazím. Beztoho to bude skoro všecko o mně. Ale budu se snažit alespoň psát přehledně, takže v nejhorším případě - kdybys přece měl odvahu číst - vyber si, co je libo.

K O R E S P O N D E N C E

moje je hojná. Počet dopisů, lístků, pozdravů atd., které jsem dostal, dosud se páčí na čtyři (ovšem i s Tvým). Prvnímu jsem se smál: sestra mi posílala větší částku peněz, abych si koupil, co potřebuji do Olomouce, a začínala dopis slovem "Odpust". Já jsem ovšem bez velkých vnitřních bojů takovou opovázlivost, poslat peníze, odpustil. - Druhý dopis byl anglický. Byl od kamaráda z Brna; také se učil anglicky. Odpověděl jsem ovšem také anglicky (English). - Třetí dopis, psaný z pod.důvodů jako Tvůj uvedl mě

Z N O V U D O Š K O L Y.

Kol.Krejčí potřeboval průkazku na poloviční slevu, šel jsem tedy mu ji opatřit do Bubenče. Ani bys gymnasium nepoznal. Plno práce, plno cihel. Naše oktáva je zazděna, fyzika je zrušena, bude asi s chemií v jedněch místnostech, malá kaple se také přestěhovala. P.Smrž je jako jindy: po prvé

neměl kdy, šel kamsi na pohřeb, a podruhé mi průkazku nechtěl potvrdit, že prý to musí být "všecko řádně vyplněno. Kolega Tuček by řekl jen jedno slovo: "...ouřada!" Ale aspoň jsem viděl v přerodu školu, kterou jsem "vyseděl".

ENGLISH INSTITUTE

tak se jmenuje škola, do níž chodím den co den (kromě neděle) ve tři čtvrtě na osm. Já sedím u okna, které je právě nad posledním E z toho nápisu; ten uvidíš na rohu Spálené a Purkyňovy ulice.

První dva dni jsem byl v I.oddělení (je jich celkem šest, podle znalosti angličtiny. Ti v šestém už umějí dobře anglicky, jenom se zdokonalují v mluvení). Tam jsem pozorně poslouchal, jak vyslovují jednotlivé těžké anglické samohlásky a dvojhásky (asi 30 rozdílných zvuků!) i souhlásky, jakých v češtině není: dvoji th, zvláštní, několikeré r aj. I tvrdé je v angličtině! A potom jsem se hlásil v kanceláři, že jsem byl omylem zařazen mezi úplné začátečníky, a přestoupil jsem do II. oddělení, mezi ty, kteří se už něco učili. Tak mi prospěl týden usilovného učení před vstupem do školy; sleduji dobře vyučování, ačkoli někteří z 28 žáků našeho oddělení už chodili celý rok do ranní anglické koleje. Vyjadřují se ovšem hbitěji, ale výslovnost mají dosti špatnou - tu leckdo nepochytí vůbec. K tomu je třeba jemného, hudebního sluchu, veliké pozornosti a kdovíčeho ještě.

M E T O D A

je hlavní přednost E.Institutu. je velice rozdílná od metod, jaké známe ze školy. naši profesori na gymn. učí namnoze moderním jazykům po způsobu vyučování klasickým řečem mrtvým, a to je základní chyba. V živé řeči všecko záleží ne na tom, jak dovedeš odříkat mluvnici, ani na tom, zdali umíš odříkat každé slovíčko, nýbrž jen a jen, jak dovedeš mluvit a rozumět, jaký máš v tom cvik. Proto věnujeme skoro všechnen čas konversaci (kromě čtení z mluvnice-cvičebnice: A Modern English Grammar). A protože polovice anglické mluvnice, chudé na tvary (ach! jaký rozdíl od řečtiny!) je způsob, jak se tvoří otázka a jak se na ni odpoví, učitelé se ponejvíce ptají a my odpovídáme. (Druhá takřka polovice mluvnice jsou předložky a tzv. Idiomatic Expressions, rčení obrazná a úsloví.)

Některou hodinu, kdy přijde učitel Čech, ten vysvětlí (podle té učebnice) něco z mluvnice a nové věci z dalšího cvičení. A pak už další hodiny jen rodilí Angličané. Dosud jich k nám chodí dvanáct: mladí a starší, i tři ženy - abychom si nezvykli na výslovnost ani na způsob vyučování jednoho Angličana. Ten probere cvičení z Grammar a důkladně procvičí otázkami i jinak látku, která je v něm. Ale často, při příležitosti odbočí jinam: buď upozorní na přenesené významy slov, ale způsobem velice zajímavým, nebo vypravuje anekdotu a my ji opakujeme - nebo vykládá něco z anglického života - od pytláků, zlodějů a kamelotů a hokynářek až po lordy a krále. To všecko ovšem úplně výhradně anglicky - jen tu a tam řekne neznámé slovo německy nebo i česky, umí-li to, ale toho je málo.

Každý den píšeme diktát; to je velmi důležité, protože pravopis se náramně liší od výslovnosti, např. kostel se píše church a čte (přibližně) jako čěč. Proto musíme umět angl. abecedu (ej bí sí dý í ef džej khej atc.) a hbitě hláskovat kterékoliv slovo. Když bys řekl Angličanovi své jméno: Koudelka, ten by vrtěl hlavou, protože pod tím si nic nepředstaví, to tě může psát stejným způsobem, a řekl by: Please, spell it (hláskujte to prosím). A ty bys spustil: kej - ou - jú - dý - í - el - kej - ej, a už by byl spokojen. - Rovněž dostaneme trochu vět na domácí překlad.

Výborná věc také je, že učitel vysvětluje anglické slovo anglicky, totiž řekne jeho definici (ovšem ne vědeckou) nebo utvoří větu, z níž je vidět, co to slovo znamená. A my se to učíme také, a to velice podporuje rozvoj myšlení: na př. máš hbitě a prostě vysvětlit rozdíl (ovšem anglicky) mezi známým a přítelem. Řekneš třeba: Můj známý je člověk, jehož jsem viděl a jehož znám od vidění, na př. president Masaryk - a přítel je člověk (osoba), s nímž se navzájem dobře známe a milujeme a podobně. Vyučování je tak zajímavé, že všichni dávají pozor, často je veselo, a naučíme se hodně.

CO Z TOHO MÁM

1) Naučím se angličtiny (neříkám anglicky) asi tolik za těch šest neděl, kolik jsem se naučil němčiny do kvarty, ale mnohem pohotověji se dovedu vyjádřit (ovšem o obyčejných věcech). Bohužel toho cviku možná pozbudu, když nebudu mít příležitost mluvit, ale bude-li jen trochu možná (a doufám, že bude) a budu-li zdrav, doučím se tak, abych rozuměl jakžtakž knihám anglicky psaným.

2) Poznám, jak se dá vyučovat a čemu je možno naučit i ve škole, poznám moderní metody vyučovací - a na to jsem se těšil i tehdy, dokud té angličtiny pochytím. Myslím, že i tyto poznatky jsou cenné pro život. (z knihy J.M.Veselý OP, T.Bahounek OP, To není sen, Rosice 1999 Gloria)

+++

NEŽ PŘIŠLA TELEVIZE, ŽILI JSME TADY JAKO ZVĚŘ .

+++